

felkerestük Pácinban a bodrogekői kastélymúzeumot, a XII. századi karcsai református templomot és Tákoson az 1766-ban épült, „mezítlás Notre-Dame“-nak nevezett református templomot.

Közben jókat ettünk, borkóstolón ízlelgettük a hegyaljai bort és a kialakuló új barátságokat. És sokat-sokat beszélgettünk.

Hihető, hogy mindez belefért két és fél napba?

Fülöp Mária  
határon túli ny. könyvtáros

## Az MKE Borsod Megyei Szervezetének kirándulása Erdélybe

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének Borsod Megyei Szervezete háromnapos erdélyi kirándulást szervezett tagjai számára. A tapasztalatszerzés ötletét négy fiatal székelyudvarhelyi könyvtáros kolléganő háromhetes magyarországi tanulmányútja adta, akik 2002 és 2003 tavaszán érkeztek Miskolcra, a II. Rákóczi Ferenc Megyei Könyvtárba, ahol a könyvtár különböző tevékenységeivel és szolgáltatásaival ismerkedtek meg. Tartalmas és szép élmények birtokában tértek vissza szülőföldjükre.

A megyei könyvtár néhány munkatársának kezdeményezésére az intézmény vezetése is szorosabb kapcsolat kialakítására törekedett, s ehhez csatlakozott az MKE Borsod Megyei Szervezete is, amely 1990 óta több szakmai együttműködést épített ki a határon túli könyvtárosokkal. Az egyesület a kassai és a zilahi összeköttetés kiépítése után a székelyudvarhelyi Városi Könyvtárral is erre törekedett.

A konkrét tervek megvalósításának egyik kezdeti lépése volt a székelyudvarhelyi Városi Könyvtárba tett látogatás. A könyvtár igazgatója, *Hermann Gusztáv Mihály* és kolléganői nagy szeretettel kalauzolták a csoportot az intézményben.

A nagy látogatottságú, mintegy százhuszszezres állománnyal rendelkező közművelődési könyvtár korszerű körülmények között működik. Az állománygyarapítás egyik legfontosabb forrása számukra a helyi könyvesbolt. Könyvtári integrált rendszerként a TinLibet alkalmazzák. Saját weboldallal még nem rendelkeznek, de elkészítést tervezik. Igen ötletes a gyermekek számára



kialakított kuckó, ahol egy óvónőkből és tanítónőkből álló csoport tart rendszeres foglalkozást a hét minden napján (bútorfestés, makramézás, üvegfestés, gyöngyfűzés, szövés-fonás). Rendkívül ötletes a „Látvány- és hangzótár”, melyet egy Budapesten végzett, filmrendező szakos munkatárs vezet. Itt havonta új kiállításokat és foglalkozásokat rendeznek.

A szakmai program után a könyvtár munkatársait a Református Diákotthon Alapítvány Kollégiumában látták vendégül.

A könyvtárlátogatást követően mindenki belefedezett a lélegzetelállító csíki, gyergyói tájba. Szívünkbe zártuk a Békás-szoros és a Gyilkos-tó hihetetlen szépségeit. A csapat hazafelé Szejkefűrdőn Orbán Balázs síremlékét, Farkaslakán Tamási Áron, Marosvécsen Kemény János és Wass Albert sírját látogatta meg. Útközben Korondon megállva szebbnél szebb népművészeti tárgyakkal válogathatott mindenki. A nagyon jó hangulatú, tartalmas kirándulásra és a szép élményekre sokáig fogunk emlékezni.

Gulyás Lászlóné  
az MKE Borsod Megyei Szervezetének titká-  
ra

## Összefogás a könyvtárakért: Kerekasztal-beszélgetés a szegedi könyvtárosképzésről

Az Összefogás a könyvtárakért – 2003 rendezvénysorozat országos megnyitóját a 120 éves szegedi Somogyi-könyvtárban tartották. Az október 6-ikai nyitókonferenciát követően kerekasztal-beszélgetéshez rendezték át az első emeleti folyóirat-olvasótermet. Ha a körbeült asztal nem is volt kerek, a körbeülő székcsorai kört alkották. A beszélgetést Gyuris György, a Somogyi-könyvtár nyugalmazott igazgatója vezette, résztvevői a szegedi könyvtárosképzés prominens személyiségei voltak: Bakonyi Géza, Hajdu Géza, Hanesz Andrea, Kokas Károly, Mader Béla, Monok István.

Gyuris György az 1951-es népkönyvtári tanfolyamtól kezdve sorolta a szegedi könyvtárosképzés állomása-ait, Hajdu Géza kiegészítésével ismerkedhetett meg a délutáni program meglepően nagyszámú hallgatója a szegedi könyvtárosképzés olykor meglepő fordulataival. Érdekes: levelő tagozaton indult a felsőfokú képzés, Sze-

ged konzultációs központ lett. Azt Monok Istvántól tudjuk: 1989-ben indult a nappali tagozat, s 1995-ben akkreditálták az egyetemi képzést Szegeden, ahol példaértékű integrációja alakult ki a főiskolai és egyetemi tanításnak. Mader Béla oktató helyett inkább munkáltatóként közelítette meg Gyuris György kérdését: az univerzális szakmai tudásra hogyan készít fel az iskola. Még ha bármilyen jól is, a besorolás alapja akkor sem a végzettség, hanem a végzett munka legyen. Kokas Károly az informatikus-könyvtáros dilemmáról beszélt, s furcsa volt épp' tőle hallani, hogy a számítástechnika még ma is gyerekcipőben jár, az persze alapvetően fontos, hogy a könyvtáros szakmai ismereteket elmélyülten sajátítsák el a hallgatók. Kialakult egy ún. szegedi modell a szakpárosításban – erről Monok Istvántól hallhattunk. Szó esett arról is, hol töltsék a könyvtári gyakorlat időszakát a hallgatók. Bakonyi Géza szerint az a jó, ha felét saját intézményben, a másik felét kijelölt (nem választott!) helyen.

Ramháb Mária munkáltatóként közelítve meg a kérdést a képzőhelyek tantervének egyeztetését tartaná szükségesnek, mert szerinte ebben manapság nagy a „változatosság”, pontosabban fogalmazva: azonos végzettség más-más tudásanyagot jelent annak függvényében, ki hol szerzi a diplomáját, s ez megengedhetlen. Egyeztetésre lenne szükség, még akkor is, ha az integráció nagyfokú önállóságot ad a felsőoktatási intézményeknek. (f.)

## Küszöbláz

Amikor még fiatal voltam és már könyvtáros, kedvenc szakmai olvasmányaim voltak a könyvtárápítészettel foglalkozó írárok. Ezek egyikében botlottam bele a „küszöbláz”-ba, mely könyvtári vonatkozásban még szűz egyéneknél szokott fellépni, az építész-könyvtáros-pszichológus szerző szerint kivált akkor, ha a beíratkozásra kiszemelt könyvtár már ránézésre is a zártság, az elzárkózás érzetét kelti. Bezzeg ahol a tervezők nem takarékoskodtak az üveggel s a könyvtár mint nyitott könyv kínálja magát az érdeklődőknek, ott úgyszólván akaratlan mozgással, mondhatni tudat alatt lépheti át a küszöböt a potenciális olvasó, mielőtt még gátlásai manifestálódhatnak. Hogy ez miképpen jelentkezik a visszaúton, a könyvtárból való kilépésnél, azt nem vizsgálta a szerző. Nyilván, mert nem voltak kellő mélységű olvasószolgálati tapasztalatai.

Nem lévén olvasószolgálatos én sem, érthető, hogy inkább csak a fantáziámat mozgatta meg az olvasmányélmény. Szinte látni véltem a könyvtár előtt toporgó (s történetesen férfi) olvasójelöltet, akit a belépésnek már a gondolatára is kiver a küszöbláz. S még jó, ha a kapuban trónoló, küszöblázmérővel és küszöbláz-csillapítóval felsze-

